

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਤੁਸੀਂ ਟਾਈਮ ਤੇ ਘਰ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਯਾਦ ਦੀ ਸਪੀਡ ਨੂੰ ਵਧਾਓ, ਇਸ ਦੁੱਖਧਾਮ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਅਤੇ ਸੁੱਖਧਾਮ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ "

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਕਿਹੜਾ ਇੱਕ ਗੁਪਤ ਭੇਦ ਤੁਸੀਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਓ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹਲਚਲ ਮੱਚ ਜਾਵੇਗੀ?

ਉੱਤਰ:- ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਭੇਦ ਦੱਸੋ ਕਿ ਆਤਮਾ ਇਹਨੀ ਛੋਟੀ ਬਿੰਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਫਾਰ ਏਵਰ (ਸਦਾ ਲਈ) ਪਾਰੂ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਕਦੇ ਥਕਦੀ ਨਹੀਂ। ਮੇਕਸ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਿਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਮਨੁੱਖ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਦੇਖਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੇਕਸ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਆਤਮਾ ਪਾਰੂ ਵਜਾਏ ਬਿਨਾਂ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸੁਣਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹਲਚਲ ਮੱਚ ਜਾਵੇਗੀ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਹਨ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚੇ। ਬਾਪ ਰੋਜ਼ - ਰੋਜ਼ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਬਰੇਬਰ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਦੁੱਖ ਹੈ, ਹੁਣ ਇਹ ਫਲੱਡਸ (ਹੜ) ਆਦਿ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਆਦਿ ਦਾ ਕੀ ਹਾਲ ਹੋ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦੁੱਖ ਤਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ! ਅਪਾਰ ਦੁੱਖ ਹੈ। ਸ਼ਾਹੂਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਉਹ ਵੀ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਲਈ। ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਵੀ ਬੀਮਾਰ ਪੈਂਦੇ ਹਨ, ਮੌਤ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ - ਅੱਜ ਫਲਾਣਾ ਮਰਿਆ, ਅੱਜ ਇਹ ਹੋਇਆ। ਅੱਜ ਪੈਜ਼ੀਡੈਂਟ ਹੈ, ਕਲ ਗੱਦੀ ਛੱਡਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਘੇਰਾਵ ਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਤਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਦੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਦੁੱਖਾਂ ਦੀ ਵੀ ਲਿਸਟ ਕੱਢੋ, ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁੱਖ ਹਨ - ਇਸ ਦੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸੁੱਖਧਾਮ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਦੁਨੀਆਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ। ਦੁੱਖਧਾਮ ਸੁੱਖਧਾਮ ਦੀ ਭੇਟ ਉਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਮੰਨਣਗੇ ਕਿ ਬਰੇਬਰ ਕਹਿੰਦੇ ਸੱਚ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਜਿਸਦੇ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਮਕਾਨ ਹਨ, ਐਰੋਪਲੇਨ ਆਦਿ ਹਨ, ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਲਯੁਗ ਨੇ ਹਜੇ 40 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਚਲਣਾ ਹੈ। ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਸਤਿਯੁਗ ਆਵੇਗਾ। ਘੇਰ ਅੰਨ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਹਨ ਨਾ। ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨੇੜੇ ਲੈ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਮਾਂ ਘੱਟ ਹੈ। ਕਿੱਥੇ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਕਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਸਿੱਧ ਕਰ ਦੱਸਦੇ ਹੋ। ਇਹ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੇ ਬਾਦ ਚੱਕਰ ਰਪੀਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਕਈ ਲੱਖਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਗਏ ਹੋ ਜੋ ਕੁਝ ਹੁੰਦਾ ਹੈ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਦੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਆਦਿ ਸਭ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਮੁਖ ਥੋੜ੍ਹਿਆਂ ਗੱਲਾਂ ਲਿਖ ਦੇਵੋ। ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਦੁੱਖ ਦਾ ਨਾਮ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮੌਤ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਖੜ੍ਹੀ ਹੈ, ਇਹ ਉਹ ਹੀ ਗੀਤਾ ਦਾ ਐਪੀਸੋਡ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜ਼ਰੂਰ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਹੀ ਸਤਿਯੁਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਸਤਿਯੁਗ ਦਾ ਬਣਾਏਗਾ ਨਾ। ਬਾਬਾ ਚੰਗੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਸੁੱਖਧਾਮ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਲਿਜਾਣਾ ਪਵੇ। ਜੇ ਨਿਰੰਤਰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਉੱਚ ਪਦ ਪਾਉਣਗੇ, ਉਸਦੇ ਲਈ ਬਾਬਾ ਯੁਕਤੀਆਂ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਯਾਦ ਦੀ ਸਪੀਡ ਵਧਾਓ। ਕੁੰਭ ਦੇ ਮੇਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਮੇਂ ਤੇ ਜਾਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਸਮੇਂ ਤੇ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਛੇਤੀ - ਛੇਤੀ ਜਾ ਕੇ ਪੁੱਜੋਗੇ। ਨਹੀਂ, ਇਹ ਛੇਤੀ - ਛੇਤੀ ਕਰਨਾ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਡਰਾਮੇ ਦੀ ਨੂੰਧ। ਮਹਿਮਾ ਸਾਰੀ ਡਰਾਮੇ ਦੀ ਹੈ। ਇਥੇ ਕਿੰਨੇ ਜੀਵ ਜੰਤੂ ਆਦਿ ਦੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਅੰਦਰ ਖਿਆਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਉੱਥੇ ਇਹ - ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਤਿਯੁਗ ਤੇ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਸਤਿਯੁਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਬਾਪ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਿੱਛੋਂ ਸਾਰਾ ਨਟਸ਼ੇਲ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਬੀਜ ਕਿੰਨਾ ਛੋਟਾ ਝਾੜ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਹਨ ਜੜ੍ਹ ਚੀਜ਼ਾਂ, ਇਹ ਹੈ ਚੈਤਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਲਪ ਦੀ ਉੱਮਰ ਲੰਬੀ - ਚੌੜੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਹੀ ਬਹੁਤ ਸੁੱਖ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਭਾਰਤ ਹੀ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਵੀ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਆਦਿ ਵੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਮੱਛਰਾਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖ ਮਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਮਰ ਘੱਟ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਦੇ ਸਫ਼ਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਵਿਲਾਇਤ ਦੇ ਸਫ਼ਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਫ਼ਰਕ ਹੈ। ਵਿਲਾਇਤ ਤੋਂ ਸਾਰੀ ਕਾਢ ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਪੈਰਾਡਾਇਜ਼ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਸਭ ਸਤੇਪ੍ਰਧਾਨ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਸਾਕਸ਼ਤਕਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਹੈ ਹੁਣ ਸੰਗਮਯੁਗ ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ, ਨਵੀਆਂ - ਨਵੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਗੁਪਤ - ਗੁਪਤ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਪਹਿਲੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਪਤਾ ਸੀ, ਬਾਬਾ ਇਹਨੀ ਬਿੰਦੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਪਾਰੂ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਫਾਰ ਏਵਰ। ਤੁਸੀਂ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੇ ਆਏ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਦਸੋ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹਲਚਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇੰਨੀ ਛੋਟੀ ਬਿੰਦੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਪਾਰੂ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ, ਕਦੇ ਥੱਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ! ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਪੈਂਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਧਾਕਲਪ ਹੈ ਸੁੱਖ ਅਤੇ ਅਧਾਕਲਪ ਹੈ ਦੁੱਖ। ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਵੇਖਕੇ ਹੀ ਮਨੁੱਖ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਤਾਂ ਮੇਕਸ ਪਾ ਲਈਏ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸੁੱਖ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵੋਗੇ ਉੱਥੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਇਵੇਂ ਕਰੋਗੇ। ਇਹ ਸਾਰੀ ਨਾਲੇਜ ਹਾਲੇ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਬੀਜ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਸਾਰੇ ਝਾੜ ਦੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੈ। ਝਾੜ ਦਾ ਮਾਡਲ ਰੂਪ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ। ਵੱਡਾ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਵਿਖਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਬੁੱਧੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਸਮਝਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਫਲਾਣੇ - ਫਲਾਣੇ ਇੰਨੇ ਸਮੇਂ ਬਾਦ ਫੇਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ। ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਹਿਊਜ਼ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰਾ ਡਰਾਮਾ ਤਾਂ ਕਦੇ ਕੋਈ ਵੇਖ ਵੀ ਨਾ ਸਕੇ। ਨਾਮੁਮਕਿਨ ਹੈ। ਦਿਵੱਯ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਤਾਂ ਚੰਗੀ ਚੀਜ਼ ਵੇਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਗਣੇਸ਼, ਹਨੂਮਾਨ ਇਹ ਸਭ ਹਨ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ। ਪਰੰਤੂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਬੈਠੀ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾਂ ਛੱਡ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣ ਲਈ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਪੁਨਰਜਨਮ ਤਾਂ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਲੈਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਪੈੜੀ ਕਿਵੇਂ ਉਤਰੇ ਹਨ, ਇਹ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣ ਗਏ ਹਨ। ਜੇ ਖੁਦ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਉਹ ਦੁਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣ ਲਗ ਜਾਣਗੇ। ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਇਹ ਹੀ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਮਿਉਜ਼ੀਅਮ ਬਣਾਕੇ ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਗਲੀ - ਗਲੀ ਘਰ - ਘਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਕੂਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੈ ਸਿਰਫ਼ ਧਾਰਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ। ਬੇਲੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦੇ ਬਾਪ ਹਨ ਵੱਡਾ ਕਿਹੜਾ ਠਹਿਰਾ? ਉਸਨੂੰ ਹੀ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ ਰਹਿਮ ਕਰੋ। ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੰਗਣ ਨਾਲ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਰਸਤਾ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹੀ ਹਾਂ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣ। ਸਾਰਾ ਝਾੜ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਬਾਪ ਕਿੰਨੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਥੋੜ੍ਹਾ ਸਮਾਂ ਬਚਿਆ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਸਰਵਿਸੇਬਲ ਬੱਚੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਘਰ - ਘਰ ਵਿੱਚ ਗੀਤਾ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਦੂਸਰੇ ਚਿੱਤਰ ਆਦਿ ਨਾ ਰੱਖੇ ਸਿਰਫ਼ ਬਾਹਰ ਵਿੱਚ ਲਿਖ ਦੇਵੇ। ਚਿੱਤਰ ਤਾਂ ਇਹ ਬੈਜ਼ ਹੀ ਬਸ ਹਨ। ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬੈਜ਼ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ। ਇਸ਼ਾਰੇ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਪਤਾ ਚਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਜ਼ਰੂਰ ਸ਼ਰਗ ਬਣਾਉਣਗੇ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਾਂਗੇ ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਵਾਂਗੇ ਨਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਪਤਿਤ ਹਾਂ, ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਪਾਵਨ ਬਣਾਂਗੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ। ਸਵਰਗ ਹੈ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ, ਸਵਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਾਵਨ ਜ਼ਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਫੇਰ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਗੇਤੇ ਕਿਵੇਂ ਖਾਣਗੇ ਇਸ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਮਨਮਨਾਭਵ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਅੰਤ ਮਤਿ ਸੇ ਗਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਜਾਣਗੇ। ਭਗਤ ਲੋਕ ਇੰਨਾ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਵੀ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੇ ਕਿਉਂਕਿ ਖੁਦ ਹੀ ਸ਼ਾਦੀਆਂ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਗ੍ਰਹਿਸਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿਣਗੇ ਮਹੀਨੇ - ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਵੇ। ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਦੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਗੰਧਰਵ ਵਿਵਾਹ ਕਰਦੇ ਹਨ ਫੇਰ ਵੀ ਦੂਸਰੇ ਦਿਨ ਖੇਲੂ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੰਦੇ। ਮਾਇਆ ਬਹੁਤ ਕਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਇਸ ਟਾਈਮ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਫੇਰ ਹੈ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਖਿਆਲਾਤ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰਾਵਣ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਿਵਲ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਘਰ - ਘਰ ਵਿੱਚ ਕਲਾਸ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਸਭ ਸਮਝਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਘਰ - ਘਰ ਵਿੱਚ ਗੀਤਾ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਬਣਾਓ ਘਰ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਵਾਧਾ ਹੁੰਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਸਾਧਾਰਨ ਅਤੇ ਗ਼ਰੀਬ ਉਹ ਜਿਵੇਂ ਹਮਜਿਨਸ ਠਹਿਰੇ। ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਛੋਟੇ - ਛੋਟੇ ਸਤਸੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸ਼ਰਮ ਆਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਨਾ ਜਾਦੂ ਹੈ, ਭਰਾ - ਭੈਣ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਰੇ ਇਹ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਹੈ ਨਾ। ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਬਖੇੜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਫੇਰ ਕਿੰਨਾ ਦੁੱਖੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਦੁੱਖ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਅਪਾਰ ਦੁੱਖ ਹਨ ਫੇਰ ਉੱਥੇ ਸੁੱਖ ਵੀ ਅਪਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਕੇਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ ਲਿਸਟ ਬਣਾਉਣ ਦੀ। 25- 30 ਮੁਖ - ਮੁਖ ਦੁੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕੱਢੋ।

ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਇਸ ਰੱਥ ਦੁਆਰਾ ਸਾਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਦਾਦਾ ਵੀ ਸਟੂਡੈਂਟ ਹੈ। ਦੇਹਧਾਰੀ ਸਭ ਸਟੂਡੈਂਟ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਵਿਦੇਹੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਵਿਦੇਹੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਭਾਨ ਛੱਡਦੇ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਮਕਾਨ ਆਦਿ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ। ਉੱਥੇ ਸਭ ਕੁਝ ਨਵਾਂ ਮਿਲਣਾ ਹੈ, ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਕਸ਼ਤਕਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਉਸ ਤਰਫ਼ ਵਿਨਾਸ਼ ਬਹੁਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਐਟਮ ਬੰਬਜ਼ ਨਾਲ। ਇੱਥੇ ਲਈ ਹਨ ਲਹੂ ਦੀਆਂ ਨਦੀਆਂ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਦੀ ਮੌਤ ਬਹੁਤ ਖਰਾਬ ਹੈ। ਇਹ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਖੰਡ ਹੈ, ਨਕਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਵੇਖੋਗੇ ਇਹ ਹਿੰਦੂਸਤਾਨ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਨੁੱਕਰ ਹੈ। ਡਰਾਮੇ ਮੁਤਾਬਕ ਇੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਸਰ ਆਉਂਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਲਹੂ ਦੀਆਂ ਨਦੀਆਂ ਵਗਦੀਆਂ ਹਨ। ਹਾਲੇ ਤਿਆਰੀਆਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੰਬਜ਼ ਵੀ ਲੇਨ ਦੇਣਗੇ। ਬਾਕੀ ਉਹ ਬੰਬਜ਼ ਜੋ ਸੁੱਟਣ ਨਾਲ ਹੀ ਦੁਨੀਆ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਉਹ ਥੋੜੇ ਹੀ ਲੇਨ ਤੇ ਦੇਣਗੇ। ਹਲਕੀ ਕੁਆਲਟੀ ਦੀਆਂ ਦੇਣਗੇ। ਕੰਮ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਵਿਨਾਸ਼ ਤਾਂ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਮਿਸਲ ਹੋ ਹੀ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਅਨੇਕ ਧਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਇਕ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ। ਭਾਰਤ ਖੰਡ ਕਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਤਾਂ ਬੱਚਣੇ ਹੀ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਮਰ ਜਾਣ ਫੇਰ ਤਾਂ ਪ੍ਰਲਯ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹੁੰਦੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਤੁਹਾਡਾ ਬਹੁਤ ਰਿਗਰਡ ਰਹੇਗਾ। ਹਾਲੇ ਇੰਨਾ ਰਿਗਰਡ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਘੱਟ ਪਾਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿੰਨੀਆਂ ਸਜਾਵਾਂ ਭੁਗਤਨੀਆਂ ਪੈਣਗੀਆਂ ਫੇਰ ਆਉਣਗੇ ਵੀ ਦੇਰੀ ਨਾਲ। ਡਿੱਗਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫੇਰ ਵੀ ਕਮਾਈ ਚੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਾਲੇ ਦੇ ਕਾਲੇ

ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਫੇਰ ਉਹ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਨਾ ਸਕਣ। ਕਿੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕਿੰਨੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਹਨ। ਆਪ ਵੀ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ ਇਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰੀਰ ਛੁੱਟ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਸਾਡੀ ਗਤੀ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਮਝ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੋ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਪਦ ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਦੁੱਖ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਸਭਨੂੰ ਬੱਚੇ - ਬੱਚੇ ਕਹਿ ਕੇ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ ਨਾ। ਸਾਰੀ ਦੁਨਿਆਂ ਦੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੁਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁੱਖ ਹਨ। ਫੇਰ ਦੁੱਖ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਲਿਖ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸਿੱਧ ਕਰਕੇ ਦਸੋਗੇ ਤਾਂ ਸਮਝਣਗੇ ਕਿ ਇਹ ਗੱਲ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ। ਇਹ ਅਪਾਰ ਦੁੱਖ ਤਾਂ ਇੱਕ ਬਾਪ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਦੂਰ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਦੁੱਖਾਂ ਦੀ ਲਿਸਟ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇਗਾ। ਬਾਕੀ ਤਾਂ ਸੁਨਿਆ - ਅਣਸੁਨਿਆ ਕਰ ਦੋਣਗੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਰਿਫ (ਭੇੜ) ਕਿ ਜਾਣੇ ਸਾਜ਼ ਸੇ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਗੁਲਗੁਲ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਅਸ਼ਾਂਤੀ, ਗੰਦਗੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਫੈਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨੀ ਠਹਿਰੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਛੁਹਣਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਜਿਵੇਂ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਟੀਚਰ ਵਿਦੇਹੀ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਦੇਹ ਦਾ ਭਾਣ ਨਹੀਂ, ਇਵੇਂ ਵਿਦੇਹੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਭਾਣ ਛੱਡਦੇ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਆਈ ਨੂੰ ਬਦਲ ਸਿਵਿਲ ਆਈ ਬਣਾਉਣੀ ਹੈ।

2. ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਾਲ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਸਜਾਵਾਂ ਤੋਂ ਛੁੱਟਣ ਲਈ ਬਾਪ ਦਾ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਰਿਗਾਰਡ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਕਦੇ ਵੀ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਨਹੀਂ ਫੈਲਾਉਣੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਚਲਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਅਸ਼ਟ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲੇ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਰੂਪ ਭਵ:-

ਜੇ ਬਹੁਤ ਕੀਮਤੀ ਮੁੱਲਵਾਨ ਹੀਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਲਾਈਟ ਦੇ ਅੱਗੇ ਰੱਖੇ ਤਾਂ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਰੰਗ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਰੂਪ ਬਣੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਚਲਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਅਸ਼ਟ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਹਿਣਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਫੀਲਿੰਗ ਆਵੇਗੀ, ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਫੀਲਿੰਗ ਆਵੇਗੀ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਕੀ, ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਕੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਫੀਲਿੰਗ ਆਵੇਗੀ।

ਸਲੋਗਨ:- ਪ੍ਰਤੱਖ ਪ੍ਰਮਾਣ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਹਰ ਕਰਮ ਸਭ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ।
